

ΓΥΡΕΥΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΕΛΟΝΗ (..ΛΕΓΕ ΜΕ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ..) ΣΤ' ΑΧΥΡΑ

Μετά την... παράξενης έμπνευσης... αποτυχημένη(;;) απεργία της ΔΟΕ... (θα πρόσεχαν άραγε ειδικά εμάς και την Παιδεία... ή θα διώχναμε μόνοι μας το μνημόνιο...)... έρχεται σε λίγες ημέρες μια πανεργατική από ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ... κι άρχισε κι ο πόλεμος των ανακοινώσεων από διάφορους συνδικαλιστικούς φορείς... Αναλύσεις...αλληλοκατηγορίες...αγωνιστικές κορώνες...

Τι θα γίνει τελικά; Θα βγει κάτι καλό ή θα έχουμε μία από τα ίδια;;

Την κατάσταση την γνωρίζουμε όλοι μας και τη βιώνουμε σκληρά στην καθημερινότητά μας αλλά και στους γύρω μας. Δε χρειάζονται περισπούδαστες αναλύσεις.

Εκείνο που χρειάζεται είναι αγώνες δυναμικοί, αποφασιστικοί με οργάνωση και κυρίως ενότητα.

Αλλά εδώ... τα χαλάμε!!!

Ο συνδικαλισμός, αλλά και όλη η κοινωνία μας τελευταία, σπαράσσεται από φανατισμό, εγωπάθεια αλλά και μισαλλοδοξία!!!

Πόσες συνδικαλιστικές παρατάξεις υπάρχουν στον κλάδο μας; ...10;...15;...περισσότερες;...

Η κάθε μία προβάλλει τη μοναδικότητά της, την αυθεντία της, την αγωνιστικότητά της...

Η κάθε μία υψώνει τη δική της «σημαία των αγώνων» και καλεί τους άλλους να την ακολουθήσουν...

Κι όσοι δεν το κάνουν είναι... «πουλημένοι...εξυπηρετούν το σύστημα...κ.λπ...κ.λ.π...»

Και φυσικά οι πιο... «πουλημένες» είναι η ΠΑΣΚ και η ΔΑΚΕ... Σίγουρα αυτές οι δύο παρατάξεις έχουν τις μεγαλύτερες ευθύνες για πολλά, για καλά αλλά και για άσχημα, αλλά μήπως οι ευθύνες και των άλλων παρατάξεων ,κυρίως των αριστερών τάσεων, είναι μικρότερες;;

Στη... μακαριότητα των προηγούμενων χρόνων καλές ήταν όλες οι « κοκορομαχίες»...

Ήταν δείγμα δημοκρατίας, πληρέστερης ενημέρωσης και προβληματισμού...

Αλλά στη σημερινή τραγική κατάσταση που ζούμε, νομίζετε ότι υπάρχει περιθώριο να συνεχίζεται η ίδια τακτική;

Με την καλλιέργεια κλίματος διχόνοιας, αυθεντίας, μοναδικότητας, «στήνοντας τους άλλους στον τοίχο»... και διεκδικώντας τον τίτλο του απόλυτου σημαιοφόρου των αγώνων, πιστεύετε ότι υπάρχει περίπτωση να εμπνεύσετε τους συναδέλφους να κατέβουν σε αγώνες και να υπάρχει θετικό αποτέλεσμα;;

Το μόνο που καταφέρνετε είναι να προκαλείτε σύγχυση, απογοήτευση και απαξίωση του συνδικαλισμού και των οργάνων του...

Και αυτό φαίνεται έντονα τα τελευταία χρόνια και στις Γενικές Συνελεύσεις αλλά και στις απεργίες και στις συγκεντρώσεις.. Κι αν κάποιοι ρίχνουν την απόλυτη ευθύνη στη ΔΟΕ, γιατί δεν μπορούν άραγε να πείσουν και να ξεσηκώσουν οι ίδιοι τον κόσμο πέρα από τα πλαίσια της ΔΟΕ , αφού έχουν την ευχέρεια να διαδώσουν εύκολα και παντού τα επιχειρήματά τους... Δεν το αντιλαμβάνονται ότι δεν πείθουν; Γιατί συνεχίζουν την ίδια τακτική;;;

Μήπως λοιπόν η βαθύτερη επιδίωξη είναι η... συντήρηση των παραταξιακών μικρομάγαζων... και κάποιοι επιπλέον ψήφοι σε επερχόμενες εκλογές;;

Άρα, μήπως τελικά όλη αυτή η κατάσταση βολεύει την εξουσία, την οποία πολεμούμε τάχα, ώστε να απαξιωθούν και να διαλυθούν όλα ή να καταντήσουν ασχολία για κάποιους γραφικούς;; Να χάσουν οι εργαζόμενοι το μόνο όπλο αντίστασης που μπορούν να έχουν ...ένα δυνατό και συμπαγές συνδικάτο..

Είναι άραγε τόσο δύσκολο να γίνει το αυτονόητο;

Να αφήσουμε όλοι πίσω όσα μας χωρίζουν, να προτάξουμε 1;..2;.. 5; βασικές μας διεκδικήσεις και να τις παλέψουμε ενωμένοι δίπλα - δίπλα... κι όχι μόνοι μας αλλά με παλλαϊκό κίνημα.. Γιατί δεν είναι μόνο η Παιδεία και οι εκπαιδευτικοί που εξαθλιώνονται. Παντού γύρω μας γίνεται πόλεμος!!

Αυτόν τον καιρό είναι περισσότερα αυτά που μας ενώνουν από αυτά που μας χωρίζουν.

Είναι τόσο δύσκολο λοιπόν να υπάρξει, μετά από χρόνια, ένα ενωμένο σαν γροθιά, δυναμικό και αποφασιστικό συνδικάτο που να υπηρετεί πραγματικά τους εργαζομένους και να τρομοκρατεί το σύστημα;;

Υπάρχει διάθεση να αλλάξουμε και να γίνουμε καθαροί και ειλικρινείς ;

Τότε μόνο θα γίνουμε πάλι ισχυρός στρατός για μεγάλες μάχες!!!!

Ως τότε θα ρίχνουμε κάποιες *τουφεκιές*θα κάνουμε λίγο *κλεφτοπόλεμο* βγάζοντας λίγη από την οργή μας και θα γυρίζουμε ξανά στην καθημερινή μας απελπισία ...περιμένοντας τα επόμενα...τελευταία μέτρα!!!

Πώς καταφέραμε να μας καταντήσουν έτσι;;

Συνάδελφοι, δεν ισχυρίζομαι με όλα αυτά ότι.. «ανακάλυψα την Αμερική»..ούτε επιχειρώ να ..πουλήσω σοφία..

Όλοι μας τα ξέρουμε, τα βλέπουμε, τα ζούμε.. Όμως μας έχει πιάσει ένας απίστευτος και πρωτόγνωρος πεσιμισμός.. «*..δε γίνεται τίποτα.. ό,τι και να κάνουμε...*» και έχουμε αφεθεί στα χέρια των «*σωτήρων μας*» περιμένοντας τον «*από μηχανής Θεό*» να μας σώσει!!!

Μακάρι να μπορούσε κάποιος, από τους τόσους που μιλάνε σήμερα, να βρει τα κατάλληλα λόγια για να σπείρει ως άλλος Ρήγας Φεραίος στις απελπισμένες και απογοητευμένες ψυχές μας
την ελπίδα, την αισιοδοξία, την αποφασιστικότητα την αγωνιστικότητα.

Ως να βρεθεί όμως, αν θέλουμε να επιζήσουμε, **θα πρέπει μόνος του ο καθένας μας να βρει την ψυχική δύναμη και να ξεσηκωθεί..**

Και σταγόνα - σταγόνα , ρυάκι - ρυάκι να ενωθούμε σχηματίζοντας το μεγάλο ποτάμι που δε θα γυρίζει πίσω!!!

Ευχαριστώ για την υπομονή και την ανοχή σας

.. (..ένας «*πονεμένος*»... «*πουλημένος* ;».. «*βολεμένος* ;»... « *ίδιος*;».. κι ό,τι άλλο θέλετε να μου προσάψετε.. συνδικαλιστής, που πολεμώντας τις Ερινύες του παρελθόντος προσπαθεί να ...τετραγωνίσει, μάλλον, τον κύκλο!!!)...

ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

Σύλλογος « Κ. Σωτηρίου » Κορωπί